

Dumnezeu promite călăuzirea Sa

Text biblic : Isaia 48:3-8a,17

Versetul de aur

Așa vorbește Domnul, Răscumpărătorul tău, Sfântul lui Israel: "Eu, Domnul Dumnezeuul tău, te învăț ce este de folos și te călăuzesc pe calea pe care trebuie să mergi! Isaia 48:17

Introducere

Diferitele părți ale cărții Isaia sunt unificate prin repetarea lor a unor teme importante despre Dumnezeu și relația Lui cu Israel. O astfel de secțiune care se referă la „slujitorul” Domnului este adesea recunoscută ca Isaia 40-55. Mai mult decât a vedea rolul slujitorului Domnului (uneori înțeles ca fiind națiunea Israel, uneori ca un individ viitor), cititorul acestei secțiuni va observa câteva mesaje consistente.

În primul rând, Isaia subliniază absurditatea închinării la idoli (Isaia 41:22-24). Idolarul ia o bucată de lemn, folosește o parte din ea pentru a face foc și coace pâine. Și apoi, cu restul lemnului, el face un „zeu” la care îl închină (Isaia 44:14-17)! **În al doilea rând** și strâns legat de primul, Isaia subliniază că nu există alt Dumnezeu decât Domnul (44:6; 45:6).

În al treilea rând, Isaia menționează frecvent cunoașterea și controlul Domnului asupra viitorului. El cunoaște „eu am vestit de la început ceea ce are să se întâmple” și „voi duce la îndeplinire toată voia Mea” (Isaia 46:10). În plus, Domnul îi provoacă pe dumnezeii falși să vestească viitorului așa cum face El (41:22; 43:9; 44:7; 45:21; 48:14).

În al patrulea rând, rolul Domnului ca Creator al tuturor lucrurilor este de asemenea proeminent (Isaia 40:28). Dumnezeu a pus temelie pământului și a întins cerurile sus (48:13; 51:13). În activitatea Sa este inclusă crearea națiunii Israel (43:15), adesea exprimată ca naștere (Isaia 66:7-13).

Contextul lecției

I. A tot cunoscătorul Dumnezeu (Isaia 48:3-8a)**A. Ceea ce v-am spus s-a întâmplat (v 3-6a)**

Isaia 48 începe prin a enumera diferitele moduri în care oamenii s-au identificat ca popor al lui Dumnezeu, dar afirmă că identitatea lor nu era „în adevăr, nici cu neprihănire” (Isaia 48:1). Credințioșii lui Dumnezeu a fost în contrast puternic cu inconsecvența și ipocrizia lui Israel. S-ar putea strânge multe dovezi pentru ca Israelul să înțeleagă că Dumnezeu era stăpân și nu a fost luat pe nepregătite de nimic din ceea ce a spus sau a făcut oamenii. Două momente cheie ar fi (1) promiterea că Avram – în ciuda faptului că era fără copii și a Sarei (Gen 15:2-3; 17) – va deveni tatăl unei națiuni mari (12:1-3); și (2) să-l liniștească pe Iacov (Israel) că Dumnezeu îi va aduce pe urmașii lui Iacov din Egipt și înapoi în țara promisă (48:21). Chiar profețiile lui Isaia sunt exemple, care prevestesc atât exilul lui Iuda în Babilon (Isaia 39:6-7), cât și întoarcerea poporului în zilele regelui persan Cir (45:13). Împietirea lui Israel este un lucru comun în istoria națiunii, iar profeția lui Isaia face ecou și alte descrieri ale poporului cu grumazul ca un drug de fier. Isaia repetă continu unele din profețiile lui pentru ca poporul să le poată ține minte.

B. Î-ți vestesc lucruri noi (v 6b-8a)

Mulțimea nu voia să admită că dumnezeii la care se închinau erau doar ființe imaginare și complet fără de putere. Lucrurile noi sunt cu adevărat inedite, pentru că au fost create acum.

Numai Dumnezeu poate crea ceva care nu a mai fost niciodată (în contrast cu Ecl 1:10). Ne gândim la universul fizic (Ps 148:4-5), la un bărbat și la o femeie (Geneza 1:27) sau la o inimă nouă (Ps 51:10). Isaia proclamă, de asemenea, că Domnul a creat națiunea lui Israel (Isaia 43:1). Această activitate, deci, nu este atât descoperirea lucrurilor ascunse, cât manifestarea puterii creatoare a lui Dumnezeu în orice moment, după plăcerea Lui. Cunoașterea unor astfel de lucruri vine în momentul în care sunt dezvăluite și implementate, așa că nimeni nu poate pretinde că le cunoaște! Un principiu de bază pentru relația lui Israel cu Dumnezeu a fost că Israelul trebuia „să audă” (Deut 6:4a). Și ceea ce trebuiau să audă era că „Domnul Dumnezeuul nostru este un singur Domn” (6:4b) și „să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta, din tot sufletul tău și din toată puterea ta” (6: 5; comparați Marcu 12:29-30). Mai mult, ei trebuiau să învețe ceea ce au auzit pe copiii lor, și să le repete altora (Deut 6:6-9).

II. Dumnezeu cel viu este răscumpărătorul nostru (Isaia 48:17)**A. Răscumpărător al lui Israel (v 17a)**

În Isaia 48:9-11 Dumnezeu a afirmat că din pricina Numelui lui este răbdător pentru propria Sa slavă El nu a pedepsit încă pe Israel pentru toată neascultarea lor. Versetele 12-16 continuă să afirme că Dumnezeu nu va lăsa Babilonul nepedepsit pentru ceea ce i-a făcut lui Iuda. Acesta este un alt exemplu în care Dumnezeu și-a arătat planurile ascunse anterior, cu intenția de a demonstra că El împlinește ceea ce El a promis.

B. Eu te călăuzesc pe cale (v 17 b-c)

Sursa și conținutul învățării corecte este Domnul însuși (Ps 119:68). Această învățătură a venit mai întâi în Israel sub forma Legii lui Moise. Învățăm și creștem când facem ceea ce trebuie, dar putem beneficia și atunci când învățăm din greșelile noastre trecute (119:71). Dumnezeu nu este adesea descris ca un profesor în Vechiul Testament, deși bineînțeles că ar fi potrivit să facem acest lucru. El nu este doar un învățător, ci și Hristos (Matei 1:1). Isus încă ne învață pentru binele nostru; facem bine când ascultăm de El (Luca 9:23-26). De multe ori Biblia ne prezintă calea pe care trebuie să mergem. Biblia înfățișează frecvent viața ca o cale pe care călătorim (Gen 6:12; Ps 1:6). Există căi bune și căi rele, drumuri care duc la prosperitate și drumuri care duc la distrugere (Deut 30:15). Isaia prezintă singura cale bună pe care putem să urmăm pe Domnul, trăind conform învățăturilor Sale. Domnul este atât Învățătorul lui Israel, cât și deschițătorul de drumuri pentru poporul Său.

CONCLUZII

Tragedia istoriei lui Israel este că Dumnezeu le-a revelat multe lucruri: legea Sa, voința Sa pentru națiunea lor, alegerile Sale de conducători și așa mai departe. În ciuda istoriei lungi a unor astfel de revelații, națiunea s-a comportat adesea ca și cum oamenii nu aveau urechi să audă. Din când în când, Israelul a ignorat directivele și avertismentele Domnului.

Iuda cu „grumazul î-ți este ca un drug de fier” nu și-a schimbat cursul vieții în ciuda avertismentelor profetilor Domnului, făcând pedeapsa inevitabilă. Avem un avantaj major: suntem împuțemiciți de Duhul să creștem în relația noastră cu Tatăl și să devenim tot mai mult ca Isus în fiecare zi. Când facem acest lucru, vom fi mai capabili să auzim avertismente Sale atunci când urmăm o cale care nu este stabilită de Domnul. Și vom avea urechi să auzim ce face Domnul când ne cheamă să ne alăturăm lucrării Sale.

Ce trebuie să memorăm: Învăț de la Dumnezeu și urmează-I calea.